

N:o 183.

Af herr **S. Nordström** i Höglunda, om upphäfvande af
155 § strafflagen för krigsmagten.

Enligt gällande disciplinstadga för krigsmagten kunna krigsmän af alla grader, följaktligen äfven värnpliktige, då de äro inkallade till tjenstgöring, bestraffas utan föregående domstolsförhandling.

Enligt samma stadga eger äfven hvarje *förman vid krigsmagten* att tillsäga underlydande, således äfven värnpliktige, arrest, eller med andra ord häkta honom.

Det är eljest i vårt land endast vederbörlig *myndighet*, som eger att häkta medlem af samhället, och de allmänna fall, då häktning är loflig, omförmålas i kongl. förordningen om nya strafflagens införande den 16 februari 1864.

Såsom bekant, stiftas kriminallag för krigsmagten — hvarmed afses strafflag för krigsmagten och rättegångsordning för krigsmagten — numera af Konung och Riksdag samfaldt. Deremot tillkommer det Konungen jemlikt § 155 af nu gällande strafflag för krigsmagten — hvilken stiftades år 1881 af Konungen ensam, innan § 87 regeringsformen hunnit ändras till nuvarande lydelse — att förordna, af hvilken befälhafvare bestraffningsrätten i hvarje fall må utöfvas, om sättet för bestraffningsrättens utöfning, så ock om vederbörandes rättighet att tillsäga arrest, hvarom allt bestämmelser äro intagna i disciplinstadgan.

Då en reform i denna undantagslagstiftning bör vara synnerligen efterlängtd för alla dem, som ifra för en human krigslagstiftning, och hvilka icke genom en uppjagad försvarsifver vilja afstå från att motsätta sig militarismens öfvergrepp, helst nu, då en så stor utsträckning af de värnpliktiges öfningstid är ifrågasatt, samt då en reform i detta hänseende

lättast bör kunna vinnas, om de omförmälda undantagen från allmänna rättsprincipen afskaffas, vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att, såsom vilkor för bifall till hvarje utsträckning af de värnpligtiges öfningstid, § 155 af strafflagen för krigsmagten den 7 oktober 1881 måtte upphävas, och att Riksdagens särskilda utskott n:o 1 måtte föreslå de nödiga bestämmelser, som torde ifrågakomma för disciplinens upprätthållande, och hvilka böra i strafflagen för krigsmagten införas.

Om remiss till särskilda utskottet n:o 1 anhålles.

Stockholm den 23 april 1901.

Sten Nordström.

N:o 184.

Af herr **David Bergström** i Stockholm, *angående ändrad lydelse af § 48 regeringsformen.*

Vid 1895 års riksdag väckte dåvarande ledamoten af Andra Kammaren, herr Sven Palme, en motion, deri han föreslog ett tillägg till § 48 regeringsformen af innehåll, att officerare i tjänst hvarken må kunna till beställning vid hofvet nämnas, ej heller eljest till hofstjenstgöring användas.

Såsom skäl för sitt förslag anförde motionären hufvudsakligen, att vid många tillfällen yppat sig missnöje inom ganska vidsträckta kretsar af den svenska officerskåren i anledning af befordringar af personer, som vid sidan af sin militära tjänst innehafvt hofstjenst af en eller annan art, samt rörande hvilka man funnit eller trott sig finna, att de just på grund af